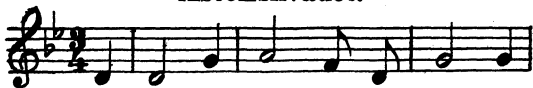

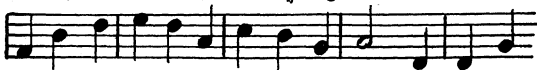
Astolfskvädet.

De lin - dar stå under bor - ga -

torn, där sötta de jungfrur tolv Där

le - ka två ä - de - la konunga - barn tillsammans

på höganlofts golv Ung As - tolf håller

stolt Svanvit i famn och slår stålhandsken mot

bord: "Den yppersta konung jag bliva vill, som

någonsin le - vat på jord". När dag rinner

opp, sover kä - res - tan djupt under linden.

2. "Ack bleve den yppersta konung du, som levat i alla de land! Och jag ville vara en ring av gull och sitta på konungens hand." "Det bleve dig så svårt att vara en ring och sitta på konungens hand; han tvår den så ofta i mannablod och mister ett finger ibland." När dag rinner opp etc.

3. "Då skulle du vara den stoltaste hjort som lopp genom villande skog, och jag ville vara så liten en hind och dansa vid kronhjortens bog." "Det blir dig så svårt att vara en hind och dansa vid kronhjortens bog; i snåren brummar den ludna björn, han grepe den hinden fullnog." När dag rinner opp, etc.

4. "Så bliv då en kyrka på Nordenhed, en kyrka så härlig som stor, och jag vill bliva ett altar av sølv och stå i dess heliga kor." Helt listigt då talte de tärnor tolv: "Och glöm ej den mö, du har fäst av alla som varit i världen till, hon unnar dig allra bäst." När dag rinner opp, etc.